

požadavkům) dosáhl dostatečné úspěšnosti, řešil ve druhé části testu úlohy vyšší obtížnosti, které o schopnostech žáka poskytly mnohem věrohodnější a použitelnější informaci. Tato forma diferencovaného sledování výsledků žáků je jedním z nejinovativnějších aspektů celého projektu.

Charakter úloh, parametry testů i podmínky pro jejich řešení byly v první celoplošné generální zkoušce jednotné pro všechny zúčastněné žáky a nijak nereflektovaly speciální vzdělávací potřeby některých žáků. Bylo proto na rozhodnutí ředitele školy, zda žáky se SVP do testování zařadí. Vzhledem k tomu, že jakýkoli výsledek žáka nemohl nijak postihnout ani samotného žáka, ani v agregované podobě negativně dopadnout na školu, v naprosté většině škol se žáci se SVP do testování zapojili, byť za podmínek pro řadu z nich znevýhodňujících.

Významný důraz byl při realizaci již první celoplošné generální zkoušky kladen na maximální využitelnost výsledků žáky a jejich učiteli, ale i řediteli a rodiči. Součástí výsledkových sestav byly podrobné instrukce ke korektní interpretaci prezentovaných údajů i vysvětlení chybnosti případných (ale bohužel v podobných případech častých) neadekvátních zjednodušujících soudů. Tento „osvětový“ aspekt testování byl veřejností přijat velmi pozitivně.

Testování probíhalo přes aplikaci typu „tlustý klient“, kterou školy instalovaly na jednotlivé použité počítače v předstihu před samotným testováním, stejně tak v předstihu do jednotlivých použitých počítačů stahovaly dávky obsahující zašifrované testy pro jednotlivé žáky. Samotné testování proto poté již nebylo ohroženo případným výpadkem internetového připojení školy.

Základní zjištění z první celoplošné generální zkoušky

Hlavním zjištěním vzešlým z analýzy výsledků testování je skutečnost, že se zvládnutím minimálních požadavků definovaných externími standardy **naprostá většina žáků neměla problémy**. Následující grafy ukazují rozdělení žáků do jednotlivých pásem úspěšnosti v úlohách základní (minimální požadované) úrovně pro test s nejvyšší průměrnou úspěšností (český jazyk, 9. ročník) a s nejnižší průměrnou úspěšností (angličtina, 5. ročník). Z obou grafů je patrné, že žáků, kteří vyřešili méně než dvě pětiny nabídnutých úloh, byl zcela minimální počet. I v celkově nejméně úspěšném testu angličtiny pro 5. ročník téměř dvě pětiny žáků vyřešily správně přibližně polovinu úloh, u neúspěšnějšího testu českého jazyka pro 9. ročník pak dokonce téměř tři čtvrtiny žáků vyřešily úspěšně přibližně tři čtvrtiny úloh.